

Soubor básní **Tři létající talíře nad pyramidou**

Bílá luna je husa a hvězdy housátka
plující po modré duhovce jasné noční oblohy
můžete spatřit jak na kůži zrcadla vody hází prasátka
měsíc a hvězdy se třpytí jako diamant a perly ze zlatnické výlohy

Hlavněmi dalekohledů střílejí lidé své zvědavé oči
a hvězdy to jsou otvory v terči po salvě našich pohledů
nebeská klenba je každé ráno zrestaurována když noc skončí
den nebe zahojí a ptáci mohou létat po svých oběžných drahách kupředu

Z nebe padají hvězdy jako podzimní listí
a lidé svá přání na okvětní lístky cípů hvězd umístí
květy hvězd se přes den zavřou a přání v nich spí jak v kukle larva
a buď se splní nebo promění na slzu – proto oblohu pokrývá modrá barva

A
-já-
si moc
přeju být s
tebou den i noc
Kéž naše láska není
sen a vše se mi jen nezdá
Je to skoro neuvěřitelné že právě
samotné slunce je naše šťastná hvězda
Z hvězd ti sestavím perlový náhrdelník a
zářivá luna v něm bude ozdobou z bílého zlata
Pokud naše láska zapadne za obzor a my se v slzách
rozejdeme tak necht' aspoň zůstane vzpomínka rozesmátá

Nenarozený kosmonaut

Jsem kosmonaut v maličkém vesmíru
má pokožka je tenká jak z papíru
Do skafandru z masa mi vede hadice
s krví pro srdce a vzduchem pro plíce

Jsem kosmonaut a brzy přistanu na Zem žít tu
budu pak pít mléčnou dráhu ze dvou satelitů
Rozpřáhnu ruce jak družice a prolétnu černou díru
opustím kosmický prostor maličkého vesmíru

Po přistání budu křičet štěstím všemi svými silami!
Konečně potkám Matku Zemi a oba už nebudeme sami!
A ve svém neartikulovaném kosmickém jazyce zavolám: "Mami!"

Vzpomínka na nedosažitelnou hvězdu

Proniklas atmosférou mého srdce má milá
tvá kometa mi prolétla aortou a zle je popálila
Srdce je glóbus lidské duše
jsi moje slunce barvy černé tuše

Celý vesmír nám odbíjí konec jako jeden veliký orloj
déšť mých slz se proměnil v meteorický roj
Tvá přitažlivost ženská větší než přitažlivost zemská jest
na mém nebi jsou jak rudé podlitiny červení trpaslíci místo hvězd

Mé srdce je zanikající hvězda
Zajímalo by mě, zda
mám ještě nějakou naději
když Mléčná dráha zksyla a hvězdy zhasly raději

Chtěl jsem si tě vzít v kosmu za ženu
darovat ti planetární prstenec namísto prstenu
Skafandr by byly tvé svatební šatičky
a družice naše družičky

Opačné póly se v kosmu přitahují, je to tak
muž marně hledá štěstí u ženy a naopak
"Láska" je souhvězdí pěti písmen opisujících pentagram
a člověk v obrovském vesmíru je a navždy zůstane sám

Oči

Začíná se stmívat – obloze končí pracovní směna
louka noční oblohy byla květy hvězd jak drahokamy osázena
měsíc odrazil slunce jak kouli při kulečnicku
hvězdné nebe se podobá prosvětlenému cedníku

Luna je pečeť na obloze noci
na zemi tvoří souhvězdí svatojánští broučci
květiny se zavírají tak jak lidské oči
a vzduchem tryská noc, zatímco den končí

Slunce se líhne z vejce luny a večer se v ni zas skryje
hvězdy jsou noty, dle nichž hraje noční ticho melodie
Tato Malá noční hudba hraje spícím lidem z polštáře
tma je peřím noci a žalářími zdmi i pro svobodné zednáře

Meč slunce byl zatažen do pochvy večera
končí denní symfonie, začíná noční opera
hvězdy jsou piercing nebe a stříbrem zdobí oblohu
noční bubáci z podpostele chňapou děti za nohu

Kraj uspala noc, ale já nespím
ne protože nechci anebo že nespím
nemám totiž oči, nechal jsem je na své milé
ta teď chodí jinde po světě, už je vzdálena na míle

Je ale divné, že ač nemám oči, tak pláču, přestože nechci
láskou zaveden do cukrové vaty kosmických mlhovin jsem dostal lekci
přesto vzpomínám na padající hvězdy místo vloček a naše společné štěstí
vzpomínám na světelné roky kdy jsme ještě my dva tvořili souhvězdí

Jitřenka

První místo mezi hvězdami patří Jitřence
a první místo v mém srdci patří tobě
Mým srdcem zmítají kardiorturbulence
a nepřestanu tě milovat dříve než v hrobě

Ani luxusní pár kuriózních lunaparků v parku za svitu luny
nenabízí takové atrakce, jakou je láska mezi námi dvěma
Démony demontujeme, do harpyjí zabodáme harpuny
spolu překonáme vše zlé, ani aliance Boha s ateisty šanci nemá

Sestav mi souhvězdí z polibků

Přehod' mým srdcem vysoko výhybku
aby nás v tento parný den parní lokomotiva
pro milující se páry - jako jsme mi dva
dovezla až do policejní stanice
a my bychom spolu šli do věznice
za únos - protože jsme unesli tíhu lásky jak Atlás na bedrech Zemi
láska zprostředkovávající parcely pro vzrušné zámky vládne mi

Noc zázraků

Noční obloha byla z mraků obnažena
a my dva na hvězdokupě sena
jako dvě planetky vedle sebe
jsme očima svlékali noční nebe

Na podšálku luny stál pohár našich zraků
a hvězdy tvořily nápis: „Dnes je noc zázraků“
měsíční svit tě halí jako závoj nevěstu – jsi kráska
a kolem orbitu našich srdcí krouží láska

Třpytící se kapky noční rosy jsou souhvězdími vláhy
půlnoční luna je kaluží mléka z Mléčné dráhy
svými rty jsem přistál na neznámou planetu tvých rtů
a hvězdy byly maskováním nebe jako skvrny levhartů

Být lidmi bez lásky je jako být bez elektřiny androidy
ale tuto noc létaly polibky žhavé jako asteroidy
odhodili jsme své šaty jako raketoplán nosné rakety
a vydali jsme se na první mezi našimi kosmickými lety

Kamil Princ

3. místo v kategorii poezie